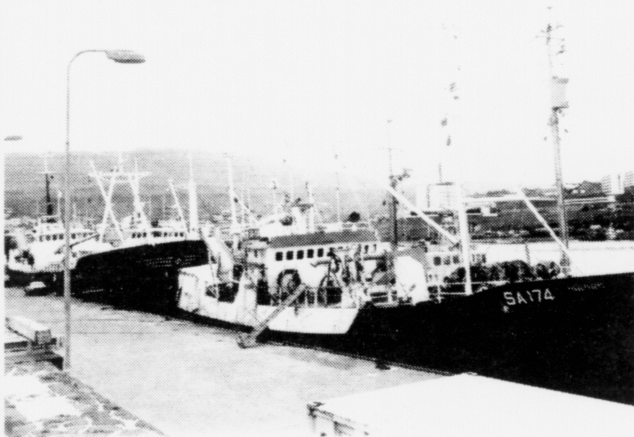

Tríggjar borgir

Tað man vera sjáldsamt at triggjar av teimum fyra borgunum hjá Eileri Jacobsen liggja við bryggju samstundis. Hetta hendi tó i vikuni.

Myndatakarar Sosialins tók hesa myndina av Ísborg, Norðborg og Krúnborg. Hetta eru kraftblokkabátar, sum eitt nú veiða sild, makrel, lodnu og svartkjaft. Tann fjórða borgin, Sólborg, er á rækjuveiðu.

jan.

Fremst Ísborg og aftanfyri Norðborg og Krúnborg

kanna sjúkuna frá tí at hon kom til sjúndar á okkara leiðum og fram til í dag. (Sí annars greinar í ár). Sosialinum um hetta evnið: 22. apríl og 4. maí i

Myndin sýnir ein sclerosesjúkling, sum fær hjálp. Á Neurolaboratoriumum í Árhús verða royndir gjørdar við at geva teimum scleroseraktu elektriskar impulsir. Tað ber til at tálma teir nervaimpulsir, sum eru orsøkin til rørsur, sum fólk ikki hava eftirlit við — og istaðin at fremja teir impulsir, sum gera, at fólk hevur eftirlit við vøddunum. Her siggja vit eina sjúkrasystur og ein teknikara gera mátingar av fótinum hjá einum sclerosesjúklingi. (Mynd er úr Jyllandsposten)

jan.

Niels Bentsen, ríkisumboðsmaður í donskum blað:

Turisma í Føroyum er ryggsekkir og soviposar

— verður neyvan nakrantíð talan um hóp-turismu

„Føroyar sum ferðamannaland“ er eitt rættiliga stórt evni, sum hevur nógvar og fjølbroyttar síður. Ein teirra er, hvussu ein dani búsitandi í Føroyum eyggleiðir „Føroyar sum ferðamannaland“.

Í danska blaðnum „Kristeligt Dagblad“ var herfyri ein grein, har nomið verður við spurningar viðvíkjandi Føroyum sum ferðamannaland.

Tað er Niels Bentsen, ríkisumboðsmaður í Føroyum, sum hevur nakrar hugleiðingar. Vit prenta nøkur brot úr greinini:

Hándað hjá hjertum: Hvat við við eigentligu om Færøerne, bortset fra at færingerne er gæstfrie og omgivet af en storslået natur og spiser skærpekød med udsøgt fryd? Rystende lidt! Hvis man skal tro rigsombudsmanden hist oppe i Thorshavn, Niels Bentsen, som for et år siden tog springet fra Indenrigsministeriet til Nordatlanten, hvorfra han har bemærket, hvor lidt og hvordan danske journalister interesserer sig for færøsk »stof«.

Generelt er der et fantastisk ukendskab i Danmark til Færøerne, og for mig at se er det den danske presse, der svigter. Hvis der overhovedet kommer noget om Færøerne, er det nede i det helt pittoreske plan, hvor det er et spørgsmål, om der er blevet fanget nogen grinder, eller om et får i Klaksvig har spist et juletræ etc. Jeg havde nær sagt, at rigsfællesskabet er et spørgsmål om en dansk interesse for Færøerne, mere end jeg opfatter det som et færøsk problem. Det er, som om Grønland er det store, det spændende, hvor der sker der voldsomme ting, som får overskrifterne, mens Færøerne er noget, man snakke om i 1946 og i midten af 50-erne omkring Klaksvigstriden. Siden har man bogstaveligt talt ikke beskæftiget sig med dem...

Naturen som råstof

Han virker afslappet og sportstrænet, vor rigsombudsmand i Thorshavn, præget af fjeldture til fods med familien og venligtindede omgivelser og en storslået natur, ja, det er nok værd at tale om.

For her har man, hvad enhver natursker kan begære, og hvad har man så tænkt sig at stille op med disse fantastiske ressourcer af fjelden

somhed? Vil man lukke op for strømmen af natur-storforbrugere med D-mark i tegnebogen? Så galt går det næppe mener Niels Bentsen:

Der er ingen tvivl om, at her er fantastiske turistmæssige muligheder, men man må på forhånd gøre sig klart, hvad det er for en turisme man vil satse på. Det er med andre ord et spørgsmål om at få en turistpolitik, og helt indlysende kan det aldrig være masseturisme, man vil satse på. Det er eneren, som vil være sig selv med naturen, og så er her jo nok at tage af... En egentlig turistpolitik har her vel ikke været ført, men jeg forstår, at man for nylig i landsstyret har nedsat et udvalg, som skal se nærmere på turismen.

Rygsækturisme

Gør man overhovedet noget for at få turister herop?

Det er spørgsmålet. For inden jeg rejste herop, var jeg på nogle turistbureauer i Danmark. Man havde intet, vidste intet om mulighederne. Hvis man står i København og skal finde ud af, hvordan man kommer til Klaksvig eller til Sudero, hvordan overnatnings- og transportmulighederne er, så er det meget svært. Der findes nogle få pakkede ture, men det er vel stort set den eneste form for organiseret turisme her er. Men egentlig tror jeg, Færøerne har nogle fantastiske muligheder, fordi folk vel så småt er ved at være trætte af samlebåndsturisme. I disse konditider er der vel også noget, der kan forenes med at komme herop og gå ude i naturen og opleve den. Man får jo motion og nogle naturoplevelser af høj karat på samme tid.

Der kunne måske være flere overnatningsmuligheder?

Det kommer igen an på, hvor mange turister vi skal have. Der er plads nok rundt omkring til, at man kan campere uden campingplads, fordi landskabet alligevel er så stort, og kapaciteten herop med skib er relativt

Føroyar sum ferðamannaland

lille. Der er kun én campingplads i Thorshavn. Den åbnede sidste år. Men jeg har indtryk af, at færingerne, som generelt er gæstfrie, intet har imod, hvis folk i øvrigt opfører sig pænt, når de kommer med deres campingvogn, slår sig ned på et naturskønt sted. Vand er der jo overalt fra naturens hånd. I øvrigt egner klimaet sig vist heller ikke til masseturisme.

Der findes vel mennesker, der sætter natur og blæst og regn og masser af plads højere end en badestrand på Mallorca?

Jamen, de mennesker vil heller ikke bo på store hoteller. Det er folk, der vil ud og opleve de mere ydmyge steder: Rygsækturisten og soveposeturisten, og der mener jeg nok, der burde gøres noget særligt. Tag f.eks. Myggenæs, hvor der hele sommeren står folk i kø for at komme over. Der er ingen steder at overnatte, og det ville være en god ide med nogle familiesoverum med plads til bare 20 mennesker og mulighed for at kunne købe et måltid mad. Så kunne dels de folk, der bor i bygden have en ekstrafortjeneste, dels ville man samtidig skabe noget, som var uhyre attraktivt turistmæssigt. Der står måske 20–25 huse tomme derude.